

چین؛ ۳۰۰ میلیارد دلار هزینه انتقال آب به یکن

در حال مطالعه و اجرا می‌باشد. طرح انتقال آب از جنوب به شمال چین از جمله بزرگ‌ترین طرح‌هایی است که در حال انجام می‌باشد. از دلایل انتقال آب از جنوب به شمال چین می‌توان از توزیع نامناسب منابع آب و خاک (شمال دارای زمین‌های مستعد و جنوب دارای آب مناسب می‌باشد)، پایین افتادن سطح سفره‌های آب زیرزمینی و افزایش هزینه‌های پمپاژ و حفاری، نشست زمین، کاهش محصولات کشاورزی، آلودگی آب آشامیدنی در شمال چین نام برد. از جمله مشکلات این انتقال می‌توان از اثرات سوء بر محیط زیست (نواحی مبداء، انتقال و مقصد) گران بودن هزینه انتقال و جابجایی ساکنین نزدیک محل آگیری و مسیر (۲۰۰ هزار نفر در طول مسیر) نام برد.

چین در حال تجدیدنظر برای بازنگری آینده آب کشور است تا از طریق اجرای شاهکارهای مهندسی، آب را با سامانه‌های شیب‌دار از ارتفاعات تبت به رودخانه خشک زرد در غرب کشور منتقل کند. در مسیر تبت غربی، پروژه انتقال آب شمال-جنوب علامت‌گذاری شده است. این پروژه به مسیرهای مرکزی و شرقی در دست ساخت که آب رودخانه یانگ‌تسه را به کلانشهر یکن از طریق سه مسیر ۱۱۰۰ کیلومتری کانال و لوله با هزینه ۳۰۰ میلیارد دلار منتقل می‌کند متصل می‌شود. نخستین مرحله طرح، شامل انتقال ۴ میلیارد متر مکعب آب در سال برابر ظرفیت انتقال کانال اصلی کالیفرنیا خواهد بود. ظرفیت این طرح به ۴۶ میلیارد مکعب آب در سال افزایش پیدا خواهد کرد. طرح‌های زیادی برای کنترل و انتقال آب در این کشور

را به کانادا داده است و تاکید کرده که این گونه انتقال وسیع آب تنها در صورتی مطرح خواهد شد که آخرین راه حل ممکن باشد و آن هم به شرط اینکه آب برداشته شده به مخزن اصلی اش بازگردانده شود. نوادا ایالتی خشک در آمریکا می‌باشد که پیشرفت‌های فراوانی داشته است و اخیراً این ایالت به عنوان ایالتی با بیشترین درصد شهرنشینی در ایالات متحده معرفی شده است. طبق پیش بینی‌ها نیاز آبی این ایالت تا سال ۲۰۲۰، حدود ۹ درصد افزایش می‌یابد. تاکنون بیشتر آب‌های در دسترس سطحی و تقریباً نیمی از آب قابل برداشت زیرزمینی مورد بهره‌برداری قرار گرفته است. بیشتر از ۲۰ مورد انتقال آب بین حوضه‌ای در نوادا وجود دارد.

اهداف این انتقال‌ها شامل: تأمین آب کافی، حفاظت از حقایق‌های موجود، حفاظت از کیفیت آب، تأمین آب مناطق روستایی، تأمین آب برای توسعه اقتصادی منطقه و حفاظت محیط زیست می‌باشد. در عین حال نگرانی‌هایی در ارتباط با اثرات انتقال آب وجود دارد که این نگرانی‌ها در مبداء شامل تأثیر بر روی حقایق‌ها، کاهش جریان رودخانه‌ها، خشک شدن برکه‌ها و کاهش سطح آب در دریاچه‌های پایین دست و سفره‌های آب زیرزمینی می‌باشد. طرح‌های متعددی برای انتقال آب از کانادا به ایالت‌های غرب میانه آمریکا پیشنهاد شده که به دلیل مخالفت‌های زیاد به تعویق افتاده است.

هند؛ هزینه انتقال ۲۰۰ برابر آموزش

هندوستان در پی احداث یک خط لوله بزرگ از سد تهری (این سد که بعد از اتمام پنجمین سد بزرگ جهان خواهد بود، ۴۲ هزار هکتار اراضی حاصلخیز را مدفون می‌کند) در ارتفاعات هیمالیا است تا منابع محدود آب رودخانه مهم گنگ را برای مصارف کلانشهر دهلی انتقال دهد.

این طرح در راستای پیشنهاد اتصال رودخانه‌های هندوستان از طریق احداث سدهای به اصطلاح سوپر سد و اجرای طرح‌های بزرگ انتقال آب به وسیله کانال‌ها و خطوط لوله در نظر گرفته شده است. هزینه اجرای این طرح عظیم خارج از تصور، ۲۰۰ برابر هزینه آموزشی کشور و ۳ برابر درآمدهای مالیاتی این کشور است.

آفریقای جنوبی؛ خرید آب از یک کشور فقیر

این طرح، یکی از مفصل‌ترین پروژه‌های انتقال آب در جهان است که نمونه‌ای از همکاری‌های دو کشور مستقل برای تأمین منافع متقابل می‌باشد. آفریقای جنوبی از نظر منابع طبیعی آب، غنی نیست در حالی که لسوتو منابع آب فراوانی دارد.

بنابر این طبیعی است آفریقای جنوبی، که قدرت اصلی صنعتی در جنوب آفریقا به شمار می‌رود، از کشور همسایه خود برای تأمین آب که از پیش شرط‌های توسعه است کمک بخواهد. از سوی دیگر، لسوتو که یکی از فقیرترین کشورهای جهان است به شدت نیازمند افزایش درآمدهای خود از محل دریافت حق امتیاز فروش آب در این طرح مشترک است.